

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/96/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7511213201
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7511213201.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu EOS KSI Česká republika, s.r.o., Novodvorská 994, Praha 4, IČO 25117483, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, proti žalovanému Z. M., E.. XX.XX.XXXX, I. D. Z.W. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO 42 176 778, so sídlom Važecká 16, Prešov, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom Nám. SNP č. 7, Stropkov, v konaní o zaplatenie 100,64 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie z 21. júna 2012 č.k. 10C/24/2012-50 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie v napadnutom výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania 19,12 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 21. júna 2012 č.k. 10C/24/2012-50 konanie zastavil a rozhodol, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 58,15 eur na účet jeho právneho zástupcu do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Ďalším výrokom rozhodol o vrátení súdneho poplatku z návrhu vo výške 9,87 eur žalobcovi prostredníctvom príslušného daňového úradu.

Na zdôvodnenie svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplatenia 100,64 eur spolu s 9,25 % úrokom od 18.04.2009 až do zaplatenia na tom základe, že spoločnosť Beneficial Finance, a.s., Organizačná zložka Slovakia, poskytla žalovanému na základe zmluvy o osobnom úvere č. XXXXXXXX úver na nákup spotrebného tovaru vo výške 251,94 eur. Žalovaný podmienky zmluvy o osobnom úvere riadne neplnil, keďže dohodnuté splátky pravidelne, riadne a včas neuhrádzal, v dôsledku čoho došlo k zosplatneniu celého úveru a odstúpeniu od zmluvy dňa 15.04.2009, pričom bola určená lehota na plnenie dňa 17.04.2009. Následne 23.06.2009 spoločnosť Beneficial Finance a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Vedľajší účastník podaním z 23. februára 2012 oznámil, že vstupuje do konania. Následne vo svojom vyjadrení z 24. apríla 2012 vzniesol námietku premlčania celého nároku s odôvodnením, že žaloba na súd bola podaná dňa 09.09.2011 a pohľadávka sa stala splatnou 17.04.2009, teda nárok bol uplatnený po uplynutí premlčacej doby. Z tohto dôvodu žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Toto vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 15.05.2012. Žalobca na pojednávaní dňa 21.06.2012

svoj návrh na začatie konania zobrať v celom rozsahu späť a žiadať konanie zastaviť. Preto súd prvého stupňa poukázal na ust. § 96 ods. 1 O.s.p. a konanie vo veci zastavil.

O trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p.. Žalobca svojim procesným úkonom - späťvzatím návrhu - zaviniť zastavenie konania. Súd preto priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia, za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 19.04.2012, pričom jeden úkon právnej služby je v hodnote 16,60 eur, 2 x režijný paušál 7,63 eur, to všetko zvýšené o 20 % DPH, trovy konania celkom 58,15 eur. Túto čiastku súd zaviazal navrhovateľa, aby ju zaplatil na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Súd považoval tieto trovy za účelne vynaložené, najmä s prihliadnutím k tomu, že k späťvzatiu návrhu došlo po vyjadrení právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Žalovanému súd prvého stupňa podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu, a to proti výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka podal žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobca vo svojom odvolaní poukázal na ust. §§ 93, 142 ods. 1, § 146 ods. 2 a § 150 O.s.p. a uviedol, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Obdobný právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co/141/2012. Žalobca nevidí význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka, keďže samotnou úlohou združenia je ochrana spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch. V danom prípade nemožno prijať záver, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t.j., že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Ďalej v odvolaní poukázal na skutočnosť, že združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Odborný názor v tomto duchu vyjadril aj Okresný súd Nitra v rozhodnutí sp.zn. 25C/58/2012. Žalobca zastáva názor, že ak sa združenie rozhodne využiť pre zastupovanie advokáta, musí trovy právneho zastúpenia znášať z vlastných prostriedkov. V opačnom prípade jeho konanie vytvára dojem účelovosti, čo ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp.zn. 5Co/26/2012. Žalobca zastáva názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, na čo mal súd prvého stupňa prihliadať a reflektovať použitím ust. § 150 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. V tejto súvislosti poukazuje na právny názor vyslovený Krajským súdom v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp.zn. 16Co/100/2012, v ktorom poukázal na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/03. Podobný názor vyslovil aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp.zn. 13Co/36/2012 a 13Co/35/2012. Zároveň žalobca poukázal aj na ďalšiu rozsiahlejšiu judikatúru Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Prešove.

Ďalej žalobca v odvolaní poukazuje na to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade za úkon právnej služby - prevzatie a príprava právneho zastúpenia - je nepreskúmateľné, nakoľko z rozhodnutia nie je zrejmé, akým spôsobom sa právny zástupca oboznámil so spisovým materiálom. Navyše vyjadrenia právneho zástupcu v konaní sú zhodné s vyjadreniami v iných konaniach, na čo poukázal vo svojom rozhodnutí aj Okresný súd Bratislava II sp.zn. 13C/14/2012, Okresný súd Bratislava IV sp.zn. 8C/303/2011 a Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/141/2012, ako aj Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/91/2012.

K odvolaniu žalobcu podal písomné vyjadrenie vedľajší účastník na strane žalovanej, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku potvrdil ako vecne správne a priznal mu aj náhradu trov odvolacieho konania.

Na zdôvodnenie svojho vyjadrenia uviedol, že aplikácia § 150 ods. 1 O.s.p. na danú právnu vec je nenáležitá. Zároveň poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 18.1.2012, sp.zn. 6MCdo/5/2011.

Správanie sa žalobcu v spore, ale najmä okolnosti, za ktorých žalobca uplatnil premlčanú pohľadávku, nedávajú predpoklad pre aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p..

Ďalej vo vyjadrení poukázal na čl. 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, na čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní EÚ a čl. 38 a čl. 47 Charty základných práv EÚ. V súvislosti s uvedeným poukazuje na skutočnosť, že združenie má v radoch svojich členov iba jedinú členku s právnickým vzdelaním, avšak právnu prax nevykonáva. Námietku žalobcu považuje za nenáležitú pretože im nemožno upierať právo na právneho zástupcu vzhľadom na predmet ich činnosti. Trovy advokáta si združenie nemôže hrať z vlastných prostriedkov, pretože v posledných dvoch rokoch Ministerstvo hospodárstva SR poukázalo združeniu finančnú podporu iba vo výške 4.000,- eur, ktorá suma nepokrýva ani len poštové výdavky.

Zároveň poukázal na novelizované znenie ust. § 137 O.s.p. a dôvodovú správu k zákonu č. 332/2011 Z.z.. Novelizovaná právna úprava zohľadňuje aj rozsudok Súdneho dvora EÚ (druhá komora) z 22.12.2010 vo veci DEB proti Spolková republika Nemecko C-279/09. Ak platí, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník hlavný a má platiť aj rovnosť účastníkov ako jeden zo základných princípov súdneho konania, potom neexistuje rozumný dôvod nepriznať vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastupovania za situácie, ak nárok na náhradu trov vznikne účastníkovi, ktorého vedľajší účastník v konaní podporoval (§ 93 ods. 4 a § 18 O.s.p.). Pokiaľ ide o účelnosť trov právneho zastúpenia, vedľajší účastník poukázal vo vyjadrení na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a na nálezy Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Ďalej poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 09.06.2010 sp.zn. 5Cdo/71/2010 a na viaceré uznesenia krajských súdov v Slovenskej republike.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. preskúmal napadnuté uznesenie vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 23.02.2012 oznámil vedľajší účastník, že podľa § 93 ods. 2 O.s.p. vstupuje do konania na podporu žalovaného a zároveň požiadal o doručenie návrhu na začatie konania a jeho príloh. Na základe tohto oznámenia súd prvého stupňa doručil dňa 18.04.2012 platobný rozkaz právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka.

Žalobca na pojednávaní dňa 21.06.2012 svoj návrh na začatie konania zobral v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. V poznámke pod čiarou k tomuto ustanoveniu je ako osobitný predpis uvedený okrem iného zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Z uvedeného vyplýva, že v prípadoch sporov, ktoré majú povahu sporov spotrebiteľských sa môže konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa - HOOS je združením na aktívnu ochranu práv spotrebiteľa a samotná táto skutočnosť mu umožňuje účinne vstúpiť do konania o spotrebiteľskom spore podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník.

Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Z uvedeného ustanovenia je možné vyvodiť záver, že vedľajší účastník má jednak právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, rovnako má právo aj na náhradu trov konania v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje.

V prejednávanej veci zobral žalobca svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu. Tento dispozitívny úkon žalobcu bol dôvodom pre zastavenie konania. Z procesného hľadiska pritom platí, že žalobca späťvzatím návrhu na začatie konania procesne zaviniť zastavenie konania.

Podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

V prípade zastavenia konania je povinnosťou súdu skúmať procesné zavinenie za zastavenie konania a jedine v prípade, ak nie je možné procesné zavinenie zistiť, je možné o trovách zastaveného konania rozhodnúť podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p..

Odvolačný súd konštatuje, že v prejednávanej veci procesne zaviniť zastavenie konania žalobca, čo znamená, že je povinný nahradiť trovy konania. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovanému trovy konania vznikli, je však nepochybné, že trovy vznikli vedľajšiemu účastníkovi, vystupujúcemu na strane žalovaného. Preto žalobcovi vznikla povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

Odvolačný súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že trovy vedľajšieho účastníka treba považovať za účelne vynaložené, najmä s prihliadnutím k tomu, že k späťvzatiu návrhu došlo po vyjadrení právneho zástupcu.

V prípade náhrady trov zastaveného konania platí, že účastník konania má právo na náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil výrok o trovách vedľajšieho účastníka v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím § 224 ods. 1 O.s.p..

Vedľajší účastník ako odvolateľ mal v odvolacom konaní plný úspech proti žalobcovi, preto je žalobca povinný nahradiť mu trovy odvolacieho konania, ktoré pozostávajú z odmeny za právne zastúpenie za jeden úkon právnej služby podľa § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov v tarifnej hodnote 8,30 eur, ďalej režijný paušál 7,63 eur a 20 % DPH 3,19 eur. Celkové trovy odvolacieho konania predstavujú sumu 19,12 eur.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.